

Sygn. akt I.Ca 126/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Małkiński
Sędziowie:	SSO Joanna Walczuk SSR del. Katarzyna Babiarz - Mikulska (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. T.**

przeciwko B. T.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda M. T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 24 stycznia 2013r., sygn. akt I C 1161/12

1. Oddala apelację;

2. Oddala wnioszek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem II – giej instancji.

Sygn. akt I Ca 126/13

UZASADNIENIE

M. T. wystąpił przeciwko B. T. z pozwem o zapłatę na swoją rzecz kwoty 21 950,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania sądowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż dochodzona pozwem kwota stanowi połowę zwróconych przez powoda nakładów poczynionych przez D. Ż. na lokal użytkowy w F.. Powód wskazał, iż lokal w F. stanowił składnik majątku dorobkowego stron, został mu przyznany w wyniku sądowego podziału majątku, jednakże w sprawie o podział majątku dorobkowego nie dokonano rozliczenia tych nakładów, bowiem powód nie był świadom ich istnienia. Powód podnosił, że o nakładach powziął wiadomość w 2010 roku podczas prowadzonej przeciwko niemu egzekucji.

Pozwana B. T. w odpowiedzi na pozew wskazywała, że nastąpił już podział majątku wspólnego, strony są rozliczone i w jej ocenie nie ma ona już żadnego długu wobec powoda; dodatkowo wskazała, iż to powód cały czas dysponował lokalem użytkowym położonym w F. i nie miała ona wiedzy odnośnie zawieranych umów najmu tegoż lokalu.

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy I Wydział C. w sprawie sygn. akt I C 1161/12 oddalił powództwo powoda. Sąd ten ustalił, że z dniem 26 kwietnia 2004r. ustawa wspólnie ustawowa matrska pomiędzy stronami procesu wynikająca z zawartego przez nie matrsstwa w dniu 26.07.1980 r. (zniesiono ją wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach III Wydziału Rodzinne i Nieletnich w sprawie III RC 639/03). Sąd ustalił nadto, że postanowieniem z dnia 8 marca 2006 r. w sprawie I Ns 223/05 Sąd Rejonowy w Suwałkach dokonał podziału majątku dorobkowego M. i B. T., w skład którego wchodziło m.in. prawo własności nieruchomości gruntowej oznaczonej numerem geodezyjnym (...) położonej w F. przy ul. (...) wraz ze zlokalizowanym na niej pawilonem handlowym o powierzchni użytkowej 140,19 m² przynależącej tej nieruchomości wnioskodawcy M. T.. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 12 lipca 2006 r. w wyniku wydania przez Sąd Okręgowy w Suwałkach postanowienia o oddaleniu apelacji obojga zainteresowanych. W ww orzeczeniu Sąd dokonał wzajemnych rozliczeń obejmujących całość majątku dorobkowego zainteresowanych, a w toku postępowania w sprawie o podział majątku dorobkowego dopuszczono dowód z opinii biegłego A. T. z zakresu szacowania nieruchomości na okoliczności ustalenia wartości nieruchomości zabudowanej pawilonem handlowym położonej w F..

Ustalone okoliczności doprowadziły Sąd I instancji do przekonania, że powództwo podlega oddaleniu w oparciu o treść art. 618 § 3 kpc regulujący zniesienie współwłasności, który z mocy art. 567 § 3 kpc i 688 kpc ma zastosowanie w przypadku podziału majątku wspólnego. Sąd wskazał, że pomiędzy stronami został orzeczony prawomocnie podział majątku dorobkowego obejmujący m.in. składnik majątkowy – lokal użytkowy w F., z którego osiągnane były pożytki oraz na który poczyniono nakłady, a okoliczność ta przesądza o niedopuszczalności dochodzenia przez powoda nierozliczonego nakładu na rzecz, co do której już podział nastąpił.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód. Wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i zasądzenie na jego rzecz kwoty wskazanej w pozwie. Powód twierdził, że jego roszczenie jest uzasadnione, na poparcie czego żądał przeprowadzenia dowodu z wnioskowanych w apelacji świadków mających potwierdzić zasadność jego roszczenia. Powód twierdził, że prawomocne rozstrzygnięcie, które zapadło w sprawie I C 336/09 było niezgodne z prawem.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazywała, że ustalenia Sądu I instancji były prawidłowe, podobnie jak rozstrzygnięcie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie i jako bezzasadna podlegała oddaleniu w całości. Należy bowiem w pełni podzielić zapatrywanie Sądu Rejonowego w Suwałkach I Wydziału Cywilnego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zgodnie z treścią art. 618 § 3 k, który w niniejszej sprawie znajduje odpowiednie zastosowanie poprzez art. 567 § 3 kpc i 688 kpc, powód nie może dochodzić od pozwanej zwrotu połowy zwróconych nakładów, skoro do podziału majątku pomiędzy stronami doszło w dniu 8 marca 2006 r. na skutek wydania postanowienia w sprawie I Ns 223/05 przez Sąd Rejonowy w Suwałkach i postanowienie w tym względzie jest prawomocne.

Rację ma Sąd I instancji, że w okolicznościach sprawy nie ma znaczenia przyczyna nie uwzględnienia powyższych rozliczeń w sprawie o podział majątku wspólnego, ani to, czy roszczenia były wówczas zgłoszone i nie uwzględnione, czy też nie były zgłoszone choćby z powodu braku wystarczających dowodów na ich poparcie. Godzi się raz jeszcze

podkreślić, że przepis art. 618 § 3 kpc jest w swej treści stanowczy i nie czyni wyjątków w zakresie powodów nie zgłoszenia roszczenia o rozliczenie nakładów poczynionych na rzecz wspólną w toku postępowania o podział majątku dorobkowego. Późniejsze dochodzenie roszczeń w tym zakresie jest przez pryzmat tego przepisu niedopuszczalne, co też potwierdza przywołane w uzasadnieniu Sądu Rejonowego orzecznictwo Sądu Najwyższego. Tym samym zbędne stało się przeprowadzenie dowodów wnioskowanych przez powoda na poparcie jego twierdzeń (wnioski w tym zakresie zostały oddalone), a jego apelacja na podstawie art. 385 kpc podlegała oddaleniu.

Trzeba przy tym podkreślić, że w niniejszym postępowaniu Sąd I instancji, ani też Sąd Odwoławczy nie miał podstaw do badania prawidłowości prawomocnych rozstrzygnięć wydanych przez niezawisłe Sądy w sporach pomiędzy tymi samymi stronami oraz w sporze o zapłatę pomiędzy powodem a D. Ż..

Krańcowo godzi się podnieść, że pozwana nie poniosła w sprawie kosztów procesu, stąd jej wniosek w tym zakresie podlegał oddaleniu (pkt II sentencji wyroku).